

РЕШЕНИЕ

№ 1626

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Калин Куманов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9211** по описа за **2021** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

3

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Е. С. П. от [населено място] срещу Решение без номер от 12.04.2021 година, постановено по н.а.х.д.№15180/2020 година по описа на СРС,109 състав потвърждаващо Електронен фиш, серия К №3869783/07.08.2020 година на СДВР, с който на Е. С. П. е наложена глоба в размер на 50 лева на основание чл.189,ал.4,вр. с чл.182,ал.1,т.2 от ЗДВП за извършено нарушение на чл.21,ал.1 от ЗДВП.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност и незаконосъобразност на оспореното съдебно решение. Сочи се още, че пред СРС не е доказано, че същият е субект на нарушението и неправилно и незаконосъобразно е наложено наказанието, не е установена изправността на техническото средство. Искане за отмяна на решението и отмяна на Електронния фиш.

В съдебно заседание, касаторът- Е. С. П., редовно и своевременно призован, се явява и поддържа жалбата на заявените основания

Ответникът по касация- СДВР,редовно и своевременно призован не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор К. изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Анализирайки всички събрани доказателства, обосновано СРС приел, че на 07.08.2020 година в 12,48 часа в [населено място], по [улица]до бл.32 с посока на движение от [улица]с автоматизирано техническо средство-ARN CAM SI №11743 е засечено движение на автомобил „ О. А.“, с рег. [рег.номер на МПС] от 63 км/ч при ограничение на скоростта от 50 км/ ч за населеното място. Въз основа на Справка в централна база СДВР е установено, че към датата на нарушението собственик на МПС Е. С. П., който не е оспорил ползавенто на автомобил ана въпросната дата от него.

От разпечатка от паметта на техническо средство, която е веществено доказателство, изготвено по реда на чл. 189, ал. 15 ЗДвП, се установява, че на процесната дата е заснет лек автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като е засечена скорост на движение на същия автомобил от 63 км/ч, като са записани датата, часът, посоката на движение, фиксираната скорост и е сниман регистрационният номер на автомобила,който съвпада напълно с този, регистриран на името на касатора, а АТСС за наблюдение и регистрация на пътни нарушения е одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, със срок на валидност на одобряването 07.09.2027 година.АТСС е преминала проверка на 17.09.2017 година и е технически годна.

Правилен е изводът на СРС, че при издаване на електронния фиш не са допуснати нарушения. Настоящата съдебна инстанция намира доводът на касатора ,че електронният фиш е съставен в отсъствието на контролен орган за неоснователен. Чл. 189, ал. 4 ЗДвП сочи, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган,на нарушителя се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от Министъра на вътрешните работи.

"Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. По дефиниция, електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде

отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сторено, т.е. не е налице законово изискване да бъде посочено лицето, издало електронния фиш. В тази връзка неоснователно е възражението на касатора за съществено нарушение на процесуалните правила и изискването за форма, поради липсата на посочване на лице – издател на фиша. Това е така, тъй като разпоредбата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП е специална по отношение на общите норми за издаване на НП – чл. 57 от ЗАНН и датата, часът и мястото на нарушението са посочени в достатъчна степен. Неоснователно е и възражението за съществено нарушение, а именно липсата на дата на съставяне на фиша, защото в разпоредбата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП са изброени изчерпателно реквизитите на ЕФ и сред тях не фигурира "дата на съставяне на ЕФ" (за разлика от чл. 42, т. 2 и чл. 57 от ЗАНН, който въвежда такъв реквизит на АУАН и НП). Нормата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП е специална по отношение на изискванията към съдържанието на електронния фиш и съответно има приоритет пред общата норма въвеждаща реквизитите на АУАН и НП. Издаденият електронен фиш не е индивидуален административен акт, защото с него се налага глоба на нарушителя и законодателят изрично го е изключил от кръга на индивидуалните административни актове, като за целта е създал нарочна правна уредба, намираща се в ЗДвП, посочил, е че се обжалва пред съответния районен съд, а не пред административния съд като първо инстанция..

В конкретния случай, касаторът изобщо не е оспорил нито посоченото място на нарушението, нито предвидената максимална скорост за движение от 50 км/ч пред СРС, нито пък е оспорил как е въведено ограничението на максимално допустимата скорост за движение.

Неоснователен е и доводът на касатора, че в електронния фиш не е посочена посоката на движение, защото от приложения електронен фиш ясно е посочена не само посоката на движение, но и ограничението на скоростта, въведено за населеното място.

СРС е анализирал не само приложенияте доказателства, но и относимите правни разпоредби, като е отговорил на всеки един довод в жалбата и най-вече е отчел, че условията и реда за ползване на средството за измерване, представляващо автоматизирана техническо средство и система за контрол на правилата за движение по пътищата, са уредени в Наредба №81213-532 от 12.05.2015 година за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена на основание законовата делегация на чл. 165, ал. 3 от ЗДвП. Техническото средство АРН С. №11743с7 е от утвърден тип, преминало е последваща техническа проверка от компетентен орган, което се установява от протокола за проверката му от 30.09.2019 годита и удостоверението за одобрен тип, което пък води до извод, че АТСС е отговаряло на изискванията на чл. 4, ал. 1 и 3 от Наредба №81213-532 от 12.05.2015 година на МВР и електронният фиш отговаря на изискванията на нормата на чл. 3 от Наредбата за нарушение на правилата за движение, установено чрез ползване на АТСС. СРС е анализирал отбелязването в Протокола за използване на АТСС, отчел е, че измерването е извършено в стационарен режим, според изискванията на чл. 9, ал. 2 от Наредбата и за извършеното измерване е съставен протокол в съответствие с изискванията на чл. 10, ал. 1 от Наредбата и приложението, попълнен с необходимите реквизити и на тази плоскост е приел за неоснователни възраженията на жабоподателя за недопустимост

на събраните доказателства посредством преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства, а измерването с АТСС АРН С. №11743с7 е извършено при спазване на процесуалните изисквания и резултатът от същото представлява допустимо доказателство.

Неоснователно е и възражението на касатора, че АТСС не е работила в автоматичен режим, след като измерването е извършено от автомобил, в който се намирал полицейски служител, тъй като това твърдение се опровергава от снимката на средството за измерване, разположено на тринога до пътното платно и за разлика от средството за измерване тип ТFR, АТСС АРН С. не позволява намеса в автоматичния режим на работа с изборително заснемане на автомобили, което е видно и от възпроизведената снимка, на която не е посочен режим на заснемане и по тази причина е изключена преднамерена намеса на оператор в работата на средството за измерване, която е изцяло в автоматичен режим.

В същия режим е и разпознаването на номера на автомобила, чиято скорост е заснет, с оглед удостоверението за одобрен тип и въпреки, че на снимката от измерването са видни два автомобила, разчетеният номер на пътното превозно средство, чиято скорост е заснета, е този на автомобила на касатора- С0775 МН, като изводът за идентичност на автомобила, чиято скорост е заснета се подкрепя и от обстоятелството, че номерът на заснетото след автомобила на жалбоподателя превозно средство е нечетлив, а самият автомобил не е на фокус на снимката и следователно идентификацията на автомобила, чиято скорост е заснета и посоченото разстояние до същия касаят автомобила, заснет ясно на фокус на преден план с рег. С 0775 МН .

Обоснован е изодът на СРС, че максимално разрешената скорост за движение е била въведена съгласно общото ограничение за автомобилите в населеното място категория В до 50 км.ч., според чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, факт, установяващ се от снимката, изготвена по повод направеното измерване, измерената скорост на движение е 66 км./час и възражението за неприпадане на толеранс за допустима грешка е преценено от СРС като неоснователно, още повече, че в Раздел VIII „Технически и метрологични характеристики” на Протокола за проверка №49-С-ИСИС/30.09.2019г. е посочено, че при реални условия на измерване на скоростта на движение максимално допустимата грешка е до 3 км/ч. за скорости до 100 км/ч и правилно е посочена в Електронния фиш скорост от 63 км.ч

След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, то съвсем законосъобразно е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора и му е наложена санкция в предвидения от закона размер по чл.182,ал.1,т.2 от ЗДВП- глоба в размер на 50 лева.

Така определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието ,визирани в чл.12 от ЗАНН и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред.

Като е достигнал до този извод в посока потвърждаване на Електронния фиш, СРС е постановил едно правилно решение , което следва да бъде оставено в сила.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи и укаже на процесуалния представител на касатора-че понятието „незаконосъобразност“ на съдебното решение,,е непознато изобщо и неприсъщо на съдебните

решения. Касационната инстанция проверява валидността, допустимостта и правилността на съдебните решения, постановени от страна на първоинстанционния съд и то по реда на АПК. На второ място, понятието „незаконосъобразност“ е присъщо на административните актове и на наказателните постановления, не и на съдебните решения.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер от 12.04.2021 година, постановено по н.а.х.д. №15180/2020 година по описа на СРС, 109 състав.

РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.